

Dels articles en són responsables, els del pis de sobre a casa.

No's retornen els originals, perquè tampoc s'en accepten.

SETMANARI SONOR

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARRER DE L'EMPATX, N.º 13, SOTERRANIS. - TEL. ESPATLLAT.

CALONGE DE LA COSTA BRAVA

PREU: Cinco perrillas.

CAPÇALERA

Amics, abans que tot, vos hem de dir que això **no es cap periòdic**. No'n volem fer nosaltres de periòdics. No estem per romanços. Això... **es un full de paper, un xic més gran que un de fumar però no tant com La Vanguardia, que sortirà cada dissabte i de consegüent se'n podrà nomenar setmanari sense por a dir cap disbarat.**

Nosaltres no'n som de periodistes ni ganes de ser-ho—aixís ho hem de dir—i no volem pretendre fer creure a la gent que escrivim en un periòdic. No ho es això un periòdic! Es un full de paper! vaja! ja ho hem dit prou vegades i s'ha acabat, que a l'últim acabariem malament! Fòra discussions! **Es un full de paper** i prou!

Però lo que no sabeu vosaltres, amics llegidors, es la classe de paper que gastem, el que ara teniu a les mans. Aquest full de paper, aquest setmanari **es SONOR**, si senyors, SONOR i us ho vaig a explicar per que no creieu que enganyem: Hi esmercem en la seya confecció un conjunt de matèries grasses i picants que queden impregnades entre la fibra del paper quines es filtren més tard en les lletres impreses al damunt, s'hi aplica una composició fosforescent invisible, afegint-hi després uns polvos—que no son pas de bruixes—produint un cos homogeni perfecte i imperceptible i tota aquesta barreja barreja de productes purament químics i científicament preparats formen una capa flexible, incolora, invisible, inolora i tant seneible que's sonoritza tot just reb la primera llam-

bregada que a través de la retina dels ulls, hi clava el llegidor. Aixís com una màquina fotogràfica capta un paisatge o imatge per mitjà de la llum i ombres que's filtren a través de l'objectiu i van a impressionar-se a l'emulsió sensible a la llum, del clixé; aixís com un disc gramofònic es sonoritza amb el moviment rotatiu i al contacte de la fina agulla del diafragma; aixís com un duro (de plata) es sonoritza amb el contacte violent d'un altra cos dur (ja quasi no em recordo del só que fan) doncs aixís mateix «LA XISPA» es sonoritza... tant bon punt un hom es posa a llegir-la en veu alta.

Avui fa tants mesos i tres dies que uns quants savis vàrem ajuntar les nostres llumeneres per estudiar a fons aquell invent i tan a fons havíem arribat que per això hem tardat tant a sortir—i després de molts assaigs i proves dures, de perdre nits—qui ho sap de quina manera—a la fi hem arribat a treu-re'n «LA XISPA».

Renunciem a tot homenatge, ni volem cap monument a favor nostre. La modèstia es companya nostra. En recompensa al nostre gran esforç cervellàtic, que ha portat aquest gran invent, sols ens satisfarà de saber que tothom compra «LA XISPA».

Ah...! Amics llegidors, que bé us trobareu llegint «LA XISPA»...! I serà un gran aliment, per que a mesura que's va llegint, van desprenent-se de les matèries grasses—però que no tenen mai desgast—unes substàncies vitamíniques—ara no recordo si son de la B o la H, pel cas es igual—que s'introdueixen per les boques porosífiques del nostre cos, que'n reb les bones conseqüències alimentoses a l'entrar en contacte amb nostre líquid sanguini.

Ara volguts amics, en nom de tots els savis de «LA XISPA», vos adreço una salutació ben sincera i vos prego

que cada setmana vinguen a alimentar-vos rebent el preciós «mannà» que us llençarà «LA XISPA»

EL SAVI,
PAU CLOSCA D'UR

SAVIS, PÈRITS I EXPERTS

que col·laboren en «La Xispa»

Secció CINE. — La repòrter, Nancy de Kanty («Star» del cinema jubilada)

Secció CIENTIFICA. — El Savi Pau Closca d'Ur i Savi Neta (futurs inventors del moviment continu).

Secció RADIO- XISPA. — El Speaker, Philips (el més xerraire de tots.)

Secció ESPORTIVA. — Kompte Dhius (atleta fracassat).

Secció HORA DEL CORREU. — Joe Mac-Hagum (ex-escolanet).

Secció CONSULTORI. — Nicasi Serrès (el més savi de tots).

Secció CONTES - CURTS. — El Savi Marcel. (Un savi que no està mai distret.)

Secció REPORTATGES. — Forlaques (ex-periodista - detectiu).

Secció ROMANTICA. — Rosa Marcida (la cantadora de l'amor).

Secció VARIETÈS. — L'Esparrucat del Barri (ex-pallasso del circ).

ENDEVINALLA

De marfil o bé de goma
i moltes voltes de banya,
jo embellir-te poso molta
tant si ets dona com si ets home.
Tinc dents sens boca, no es broma:
molt sovint m'has agafat:
d'es d'antic tothom m'ha usat,
treballa en un laberinto,
i sempre diuen que pinto
quan en ma vida he pintat.

Solució en el nombre vinent

L'ESPARRUCAT DEL BARRI

Radio 'XISPA' Calonge de la Costa Brava

Bon dies radioïents:

En tant no ens avisin per a connectar amb el local dels Trapecers, escolteu amb coratge "Maria Magdalena", cantada per un principiant que es veu dos litres de llet de burra cada dia, per donar-li ànims en la seva predilecta cançó, "Maria Magdalena"

¡Escolteu!

Ai Mariaaaaaa, Magdal!!!...

Interrumpim, per a connectar amb el local dels Trapecers.

Aquí emisor a E. A. J. XISPA, radiat des del local dels TRAPACERS amb ones de 326, i 112 metres. Bon dies companys i companyes.—Com de consuetut us entererem del noticiari d'actualitat rebut fins en aquests moments, gràcies a la tasca sense interrupció dels TRAPACERS professionals que tenim al nostre servei.

"Calonge de la Costa Brava a 16 d'octubre del 1937"

A les vuit i mitja d'ahir a la nit per l'encreuement de la carretera de La Bisbal conegut per càn Ballester, passà una bicicleta conduïda per un noi jove, la qual aturada per les forces Republicanes que vigilen aquell encreuement, se l'hi preguntà d'on venia en aquelles hores. El bon xicot —que tots el coneixeu—, no es va saber explicar gens bé; se li començaven de posar impediments per a deixar-li acabar de continuar el viatge fins a casa seva, hasta que per últim se n'adonaren que en el meritat xicot li faltaven dos botons d'una certa peça de roba... Ja cal que vigileu bé companys de la trapaceria. No es tractarà pas de cap fuster?

Clavat en una pissarra que si mal no recordo, hi he vist unes lletres que deien "Vida Mia", hi ha un paperet que està molt d'orga, s'expressa així: "Amb un acort del digne Ajuntament de aquest poble convingué posar un segell Pro-Refugiats del import de deu cèntims a cada una de les localitats despatxades en el Cine Fontova i de cinc cèntims a les mitges entrades. El referit segell s'entregarà abonant el seu import a la taquilla del Cine a les hores de despatx des d'avui dia tres d'Octubre de 1937

—L'Empresa.

Referent a això Radio "XISPA" subvenciona a tots aquells que ens puguin averiguar i donar detalls de qui ha sigut "el malvado" que vol fer comprometre tant en els Catalans.

Atenció...

Tot bon bebedor ha de provar el Conyac "Tres Cosacos" ¡es el pitjor!

Es comenta aquella frase que per distracció no va poder llegir la Juanita, diumenge passat al cine. Doncs, bé Juanita, saps com es titulava?... "QUE VEIG,... OH"

SERVEI OFICIAL DE SOCOR DE RADIO "XISPA"

S'interessa averiguar el parader d'una senyora en força bon estat. Porta mitges de color "rosa" bata grisa, sense mànigues; mocador de vellut al cap; encara no ha posat el queixal del seny, falta del seu domicili des de fa quinze dies. El seu marit que de resultes de no tenir ella el queixal del seny està malalt, la demana desconsolat.

¡Pobre home que no sigui res!

Una nena de pagès que si diessim que el mas que ella fa gala es comença per... "FABA" (si no que hi manca una petita coseta), està ben enamoradeta, d'un noi, ros, petit, primet,... però si ella no fos tant petita, maqueta i gentileta, potser no l'hi hauria agradat aquest noi, ros, petit, primet que fa de pastoret en el "manso de la Oveja"

Atenció!...

Tots els que tinguin bon paladar han de veure vi de pinyol d'oliva que es fabrica en una casa del Puigtavell.

Els TRAPACERS després de molts treballs, en els quals degut a accidents registrats, han perdut per sempre més a companys irreparables han descobert una fàbrica clandestina de fer permanents. Està enclavada en el carrer Bitller.

Ojo al tanto, ARTUR!

Atenció!... molta atenció!...

Tots els que vulguin portar patates a Radio Xispa (Departament de TRAPACERS), ho poden fer de 8 a 13 de cada dissabte i Diumenge de setmana; s'els hi donaran les gràcies. Els dies que no siguin aquests no s'els hi admeteran.

En el carrer de l'Estacada, no hi passa res? Es treballarà per a descobrir-ho.

Aquí Radio Xispa, retremetent el noticiari des del local dels TRAPACERS; fins dissabte volguts radioïents

FI DE L'EMISIO

—PHILIPS—

PANTALLA

Senyors encara que poc habituada en l'art d'escriure, inicio avui la secció dedicada al cinema que a mi m'han confiat. Setmanalment vos explicaré—procurant no fer-me pesada i no se pas encara si us faré prou gràcia—els detalls, qualitats i defectes dels films que vagin passant per la pantalla del saló de cine calongí. Per exemple, el film de diumenge passat «Te quiero y no se quien eres» tot i resultant bastant entretingut era poc o molt xabacà i el seu protagonista Jean Murat, no era pas el mateix d'altres voltes—com en «Bombas en Montecarlo» per cas. Semblava com si treballés amb desafecció, tal vegada degut a que la seva «partenaire» no era lo suficient atractiva per a ell.

De totes maneres, avui no puc extendre'm, en ressenyar-vos en els detalls. Anem per altre cosa.

A més del film de la pantalla, crec resultarà interessant fer un repàs a les butaques i cadires del saló, que encara que mig a les fosques, s'hi solen veure certs moviments i s'hi endevinen cosetes que fan gràcia. Ara us feré una relació de les diferents classes d'espectadors que concòrren el cinema, a fi de que sapiguen distingir els que teniu més a la vora. Començarem pels:

CINEISTES

Son les persones que van al cine per propi convenciment i saben copsar de tots els films, el seu valor artístic i documental. Son els veritables amants del cinema. No comenten ni molesten al veí.

CINÉFALS

Son els que ja abans d'entrar al cine ja saben que no valdrà res o al revés. Durant la projecció no callen mai i profetitzen com acabarà la comèdia o drama, encara que quasi sempre s'equivoquen. Saben ja de moment qui es el culpable i qui el bó però amb la desventura de que mai ho endevinen. Fan tots els comentaris en veu alta i son el martiri dels que hi estan a prop.

CINEMÀTICS

Aquests van al cine per sistema, per què l'altre gent hi va, per no tenir cap més altre diversió, alguns perquè els hi paguen l'entrada, i tots ells per passar l'estona. Aquests no entenen quasi mai la pel·lícula i se l'han de fer explicar. S'entretenen, bo i mirant embadalits la pantalla, en trencar i menjar abellanes, ametlles o pinyons. No poden estar-se de menjar, han de moldre sempre. Al seu voltant i sota el seient queda ple de clofolles i engrunes. No obstant, no solen pas molestar els veïns.

CINETOQUISTES

Es el tipus més perillós dels espectadors. Entra en el saló i si va sol espera que'ls llums s'apaguin per sentar-se al costat d'alguna femelleta que també resulta del mateix gènere. Però la majoria d'aquests entren ja aparellats. I no crec pas necessari explicar-vos el que fan. A voltes algun d'aquests tipus—que es quan resulta perillós—intenta fer de les seves amb persones que no hi tenen res a veure i sol passar que llavors es quan reben I per últim les,

CINETISTES

Que son aquells angelets que sempre deixen un seient buid al seu costat per algun cinetoquista. Regularment no veuen mai tres quartes parts de ciné. Sols es fixen en les "poses" expressions i abraçades amoroses dels artistes.

Procuraré en les meves properes narracions, ésser discreta i bondadosa, contentant-me en senyalar solament aquells cassos i coses més sobresortints.

Avui sols m'aturaré un moment per explicar-vos un detall de d'un cinetoquista amb una cinetista, que va succeir diumenge passat.

Una nena—que li han dit que es bufoneta—i tota greixandeta, guardava un seient (butaca) al seu costat; feia estona que ja havien començat a rodar el film i estava inquieta perquè no arribava el seu cinetoquista. A la fi—quan estava passant l'escena en que Jean Murat entrava de servent a la casa de la seva adorada, de "Te quiero y no se quien eres", arriba el cinetoquista, s'assenta al costat de la cinetista, uns sospirs, els caparrons s'ajunten i es varen sentir 34 petonets refiladets sens interrupció. Com que'l saló estava a les fosques es pogué veure com la nena posava els ulls en blanc—fou visible pel contrast—i es de suposar com després prenen moviment les manetes de la cinetista i el cinetoquista.

Ara prou, fins el dissabte proper que us prometo ésser ben explícita.

NANCY DE KANTY

-NOTICIARI ESPORTIU-

De la Festa de la Raça. Calonge 16 Contra el que les males llegendes feien córrer la Festa de la Raça no es va suprimir. En el nostre poble una festa no es suprimeix així com així. En aquest cas, primer es suprimiria la raça.

Enguany la festa ha tingut més importància degut a que de resultes de les mil quatre centes conferències del savi Pau Closca d'Ursobré l'enfortiment de la raça. ha quedat tant enfortida que no n'hi ha hegut prou amb una festa sino que ha durat uns sis dies.

Hi ha hagut concursos d'eskis a "Can Mont" i una prova de natació en la resclosa del "Moli de les Roques" on el nedador local S. Ardina, ha batut el rècord d'Europa dels mil cinc cents metres.

Com això no fos prou tingué lloc, amb assistència del poble amb pes, la sortida d'un tren especial amb motiu del partit de fútboi Vall-Vanera-Penya Joventut, compost d'una màquina i un furgó, el qual arribà a lloc quaranta hores després d'haver sortit amb una hora de retràs.

Després de tantes hores de recrear-

se la victoria fou rotunda per la Penya Joventut per 0-1 marcat amb orsay.

EGYPTE - 38 - 15 - 84.

El conegut esportista calongi Pere Tanoca que posseix el rècord de velocitat amb cotxe de passejar criatures i guanyador de la Volta a Calonge a peu coix, acaba de fer la travessia al Sahara amb un carro da drapaire.

Aquesta nova proesa ha estat ben acollida dintre l'ambient esportiu calongí i sembla que l'industrial Joan Sibeca fabricant d'escura d'compre per norante mil pessetes (pagat amb paper) el burret del carro de drapaire per tal de dissecar-lo i regalar-lo a un museu.

KOMTE DHIUS.

Flora del correu

LLUISET.—Tenim la teva lletra junt amb el dibuix; per més que ens diguis que aquell dibuix vol ser la caricatura d'en Companys, no t'ho permetem L'hem tirat al cove.

PONS.—La redacció no està mal però digues a qui t'ho ensenyi, que la paraula «HORA», tan si la vols fer servir en català com en castellà, s'escriu sempre amb «h».

Ho hem tirat a baix la finestra, s'ho han menjat les gallines.

NURI.—El treball està bé; digues al teu pare que si el dia que ens pagui la «Xispa», hi vol posar en el xec tants—ceros—com ha fet avui: Ens morim tots del susto.

CONXA.—Moltes gràcies per l'atenció de mandar-nos aquelles dues dotzenes d'ous. N'hem pogut aprofitar-ne tres. Unaltre vegada hi posi avís acompanyatori, i mandi un xic de solfat de sosa.

JULI.—¿Es veritat el que ens dius amb aquell escrit, que el dia que vares nèixer, en el poble hi havien passat tantes desgràcies?

Mira JULI, hem plorat molt. Hem mullat el quadern, i l'hem hagut de tirar al cove. Que ve que estarà en el cove. No troves JULI?

GRACIETA.—Quant te veig el cor me peta i si et veig gaire sovint agafaré una galipandria que uo em podré moure de dins.

T'ha agradat així?

ROSA.—No podem contestar-te la carta. Ho sentim molt. Ha sigut degut a haver rebut el correu a les NOU DE LA NIT. Desconeixem si han passat incidents en l'Administració. Console't

FRANCISQUETA.—Moltíssimes gràcies per el meló que ens has regalat. Desapareixarà el dia que ens tirem els plats pel cap.

CISQUET.—Mira noi, t'hem repassat la teva carta i ens sembla estrany que siguis tant gran i tant ruc. «LA XISPA» de moment encare no s'en cuida de fer tractes d'aquesta mena, Tu sols te fixes que perquè fa de "mestressa", i el seu home es al front . . . etc. etc., Si vols un consell de «La XISPA» aprene'l: Treute aquesta mania del cap, i si has d'anar al manicomí hi vas, no te faci por això altres de més boits que tu n'hi trovaràs.

ESTEVA.—Nosaltres tips, que ens diguis que menges tantes patates. Però potser encare no has tastat mai aquelles de casa d'un "jardiner"? Mungen i veuràs la propietat que tenen . . . Ah sí, . . . son riquíssimes.

MARTINET.—Es dir que estàs ven decidit a casar-te; t'ho acceptem, però si, no ens tornis a escriurer cartes tant tristes. Ja que ens dius que tens el cor donat amb una Júlia, mirarem de fer els possibles per arribar amb una coincidència, però enrecordet de noslatres i quan vinguem a comprar rebaxe'ns alguna cosa, Menja força i no fumis gaire.

ROSÓ.—Aquell troçet que diu: «Colgado en mi ventana. s'estaba moribundo, mirándome cuando dormia de tanto que me amaba.»

Rosó està molt bé, però no hi has trobat diferència; te l'hem arreglat un xic. Allò que deies; més val callar-se; no estaria bé posar-ho en «LA XISPA»

SANSÓN.—Home Sansón moltes gràcies de tot, aquí va l'escrit: "Calongins, per mitjà d'aquest periòdic o setmanari que l'hi han donat el nom de «XISPA» em dirigeixo a vosaltres per tal de que propagueu i compreu aquest setmanari que tantes rialles us farà esclatar. Es hora de que neixi per sí potser no deixar-nos més, un setmanari local; aquí el teniu . . . !

ajudeu-lo! Salut Calongins.

Bueno Sansón, aquest es l'escrit que vares enviar-nos que te sembla està bé? .! no i no un altre dia no t'el publicarem. «LA XISPA» es deslligada de tota tendència política i no vol admetre res de serio, sinó la cultura, ho vol tot al punt. Salut Sansón i gràcies per la diplomàcia.

Companys i Companyes Calongins s'ha acabat la correspondència. Escriviu-nos.

Fins dissabte vinent

JOÉ MAC HAGUN

PLANA INFANTIL

Jovenalla! Joventut!

En el repartiment de seccions que compaginaran La Xispa, a mi Nicassi Serrès, m'ha tocat la de vosaltres, No cal dir la gran alegria que he experimentat quant he rebut la nova, Tal cosa sempre ha sigut el meu anhel i moltíssim més quan és en fins educatius en que mai's hi esmercen prou energies.

La Xispa vol treballar per vosaltres jovenalla, A tal fi vos allarga les mans, a tots, sens distinció de cap mena, a tots vosaltres que us prepareu per ésser els homes i dones del demà. Per vosaltres que sou la planta que ha de créixer forta i sana perquè sigui ufanosa i plena de fruits No tot han d'ésser passatemp. Comenceu a éssers grans, Prepareu-vos seguin un camí.

«LA XISPA» des d'aquesta secció, que tant a gust posaré tots els meus esforços per tal d'ajudar-vos, farà que pogueu publicar els vostres primers assaigs literaris, científics, en que hi pogueu veurer reproduïts els vostres escrits, exposant els vostres projectes o les vostres realitzacions. Si heu visitat quelcom que us hagi produït una emoció determinada i que vosaltres companys compartissin, ho podeu fer des d'aquesta secció.

Penseu que'ls pobles son grans i forts com més cultes i intel·ligents son els seus habitants.

Des d'aquesta secció amiguets meus podreu tenir una correspondència directa amb mi.

Així és que des d'aquest moment

a moure'm força feina. No faré altre cosa que donar-vos a conèixer totes aquelles coses que us interressi de voler saber. Demaneu-me què és lo que vos inquieta i turtura que jo des d'ací miraré de donar-vos satisfacció als vostres desigs d'instrucció i de cultura. Allà on no arribi jo en mon caletre, arribarà el company el gran Savi Neta, gran admirador vostre i qui també espera fer-se amic vostre.

No volem pas fer altre cosa que ajudar-vos i en coratjar-vos. A més en aquesta secció tindreu bonics concursos amb barats regals i resolucions de problemes. Com reieu aquesta setmana vos en ofereixo un d'important i que espero tindrà bona acceptació entre vosaltres.

Doneu-nos les mans, doncs, i comencem la tasca. Compreu i feu comprar «La Xispa» Penseu quantes coses tenim per dir-vos i aprendre. No us descoratgeu i aveura si feu quelcom que esdevingui meravellós. A veurer si em doneu força feina. A treballar companys.

Vos saluda.

Nicassi Serrès

Primer concurs de "LA XISPA"

Com ho dic iniciem avui ja, els concursos que tenim en projecta.

Es tracte de qui farà millor d'entre vosalres jovenalle la següent redacció

Significatd e la FESTA DE LA RAÇA

A treballar i tindreu sorpreses. Qui serà el guanyador?

Procureu fer bona lletra. No importa sigui catala o castellà.

Tot concurssan ha de presentar junt amb el seu treball el cupó que inserim en aquesta plana.

<p>CUPO N.º</p> <p>1</p>
--

Tots els originals per Concursos, els entregueu en sobre tancat als respectius Srs. professors de l'escola. Tindreu temps fins el dimecres a la tarda de cada setmana.